Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31254
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

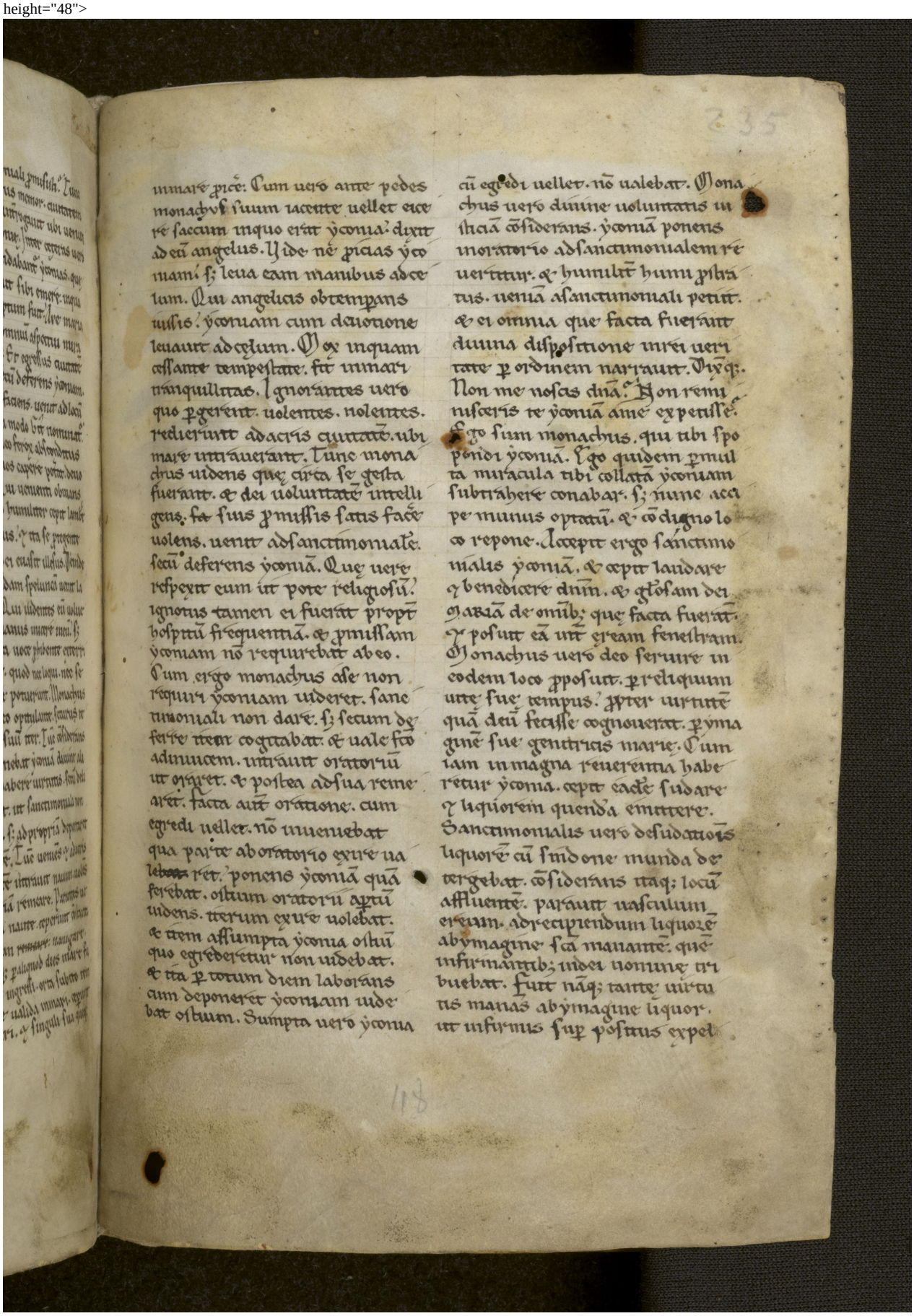

mmare ꝓcē. Cum uero ante pedes monachꝰ suum iacente uellet ecce re saccum unde erat ỽconia. dixit ad eū angelus. Vide. nē ꝓcias ỽco niam. sꝫ leua eam manibus ad ce lum. Cui angelicis obtemperans iussis. ỽconiam cum deuotione leuauit ad cēlum. Oꝝ inquam cessante tempestate. fit immani tranquillitas. Ignorantes uero quo ꝓgerent. uolentes. nolentes. redierunt ad aciem quietē. ubi mare uitrauerant. Tunc mona chus uidens quę circa se gesta fuerant. & dei uoluntatē intelli gens. sꝰ suus ꝓmissis satis facē uolens. uenit ad sanctimonialē. secū deferens ỽconiā. Quę uere respexit eum ut pote religiosū. ignotus tamen ei fuerat propt̄ hospitū frequentiā. & ꝓmissam ỽconiam nō requirebat ab eo. Cum ergo monachus ad se non requiri ỽconiam uideret. sane monialī non dare. sꝫ secum de ferre ueā cogitabat. & uale do admodum. uitrauit oratoriū ut oraret. & postea ad sua reme aret. facta aut̄ oratione. cum egredi uellet. nō inueniebat qua pte ab oratorio exire ua leret. ponens ỽconiā quā ferebat. ostium oratoriū aptū uidens. iterum exire uolebat. & iterum assumpta ỽconia ostiū quo egrediendum non uidebat. & sic ꝓ totum diem laborans cum deponeret ỽconiam uide bat ostium. Sumpta uero ỽconia cū egredi uellet. nō ualebat. Mona chus uero diuine uoluntatis in sciā cōsiderans. ỽconiā ponens in oratorio ad sanctimonialem re uertitur. & humilit̄ humi ꝓstra tus. ueniā a sanctimoniali petit. & ei omnia que facta fuerant diuina dispositione inirei ueri tate ꝓ ordinem narrauit. Dīq;. Non me nosas dnā? Non remi niscēris te ỽconiā ame expetisse? Ego sum monachus. qui tibi spo ponderi ỽconiā. Ego quidem ꝓmul ta miracula tibi collatā ỽconiam subtrahere conabar. sꝫ nunc acci pe munus optatū. & cōdigno lo co repone. Acceptit ergo sanctimo nialis ỽconiā. & cepit laudare & benedicere dnm. & gl̄osam dei gratiā de omnib; que facta fuerat. & posuit eā ut eram fenestram. Monachus uero deo seruire in eodem loco ꝓposuit. ꝓ reliquum uite sue tempus. ꝓpter uirtutē quā deū fecisse cognouerat. ꝓ ima ginē sue genitricis marię. Cum tam in magna reuerentia habe retur ỽconia. cepit facile sudare & liquorem quendā emittere. Sanctimonialis uero de sudatoris liquorē cū spōne munda de tergebat. cōsiderans itaq; locū affluentē. parauit uasculum ei rum. ad recipiendum liquorē ab ymagine sca manantē. que infirmantib; inde ministrabat. Fuit nāq; tante uirtu tis manas ab ymagine liquor. ut infirmus sup̄ postus expel